

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 60

Phẩm 39: NHẬP PHÁP GIỚI (Phần 1)

Bấy giờ, Đức Thế Tôn ở giảng đường Trùng các đại trang nghiêm trong khu vườn rừng Thệ-đa Cấp cô độc, thuộc nước Thất-la-phiệt cùng với chúng Đại Bồ-tát năm trăm vị trong đó Bồ-tát Phổ Hiền, Bồ-tát Văn-thù là bậc thượng thủ. Tên của các vị Bồ-tát ấy là Bồ-tát Quang Diệm Tràng, Bồ-tát Tu-di Tràng, Bồ-tát Bảo Tràng, Bồ-tát Vô Ngại Tràng, Bồ-tát Hoa Tràng, Bồ-tát Ly Cấu Tràng, Bồ-tát Nhật Tràng, Bồ-tát Diệu Tràng, Bồ-tát Ly Trần Tràng, Bồ-tát Phổ Quang Tràng, Bồ-tát Địa Oai Lực, Bồ-tát Bảo Oai Lực, Bồ-tát Kim Cang Trí Oai Lực, Bồ-tát Ly Trần Cấu Oai Lực, Bồ-tát Chánh Pháp Nhật Oai Lực, Bồ-tát Công Đức Sơn Oai Lực, Bồ-tát Trí Quang Ảnh Oai Lực, Bồ-tát Phổ Cát Tường Oai Lực, Bồ-tát Địa Tạng, Bồ-tát Hư Không Tạng, Bồ-tát Liên Hoa Tạng, Bồ-tát Bảo Tạng, Bồ-tát Nhật Tạng, Bồ-tát Tịnh Đức Tạng, Bồ-tát Pháp Ấn Tạng, Bồ-tát Quang Minh Tạng, Bồ-tát Tề Tạng, Bồ-tát Liên Hoa Đức Tạng, Bồ-tát Thiện Nhân, Bồ-tát Tịnh Nhân, Bồ-tát Bồ-tát Ly Cấu Nhân, Bồ-tát Vô Ngại Nhân, Bồ-tát Phổ Kiến Nhân, Bồ-tát Thiện Quán Nhân, Bồ-tát Thanh Liên Hoa Nhân, Bồ-tát Kim Cang Nhân, Bồ-tát Bảo Nhân, Bồ-tát Hư Không Nhân, Bồ-tát Hỷ Nhân, Bồ-tát Phổ Nhân, Bồ-tát Thiên Quan, Bồ-tát Phổ Chiếu Pháp Giới Trí Tuệ Quan, Bồ-tát Đạo Tràng Quan, Bồ-tát Phổ Chiếu Thập Phương Quan, Bồ-tát Nhất Thiết Phật Tạng Quan, Bồ-tát Siêu Xuất Nhất Thiết Thế Gian Quan, Bồ-tát Phổ Chiếu Quan, Bồ-tát Bất Khả Hoại Quan, Bồ-tát Trì Nhất Thiết Như Lai Sư Tử Tòa Quan, Bồ-tát Phổ Chiếu Pháp Giới Hư Không Quan, Bồ-tát Phạm Vương Kế, Bồ-tát Long vương Kế, Bồ-tát Nhất Thiết Hóa Phật Quang Minh Kế, Bồ-tát Nhất Thiết Đạo Tràng Kế, Bồ-tát Nhất Thiết Nguyên Hải Âm Bảo Vương Kế, Bồ-tát Nhất Thiết Phật Quang Minh Ma-ni Kế, Bồ-tát Thị Hiện Nhất Thiết Hư Không Bình Đẳng Tướng Ma-ni Vương Trang Nghiêm Kế, Bồ-tát Thị Hiện Nhất Thiết Như Lai Thần Biến Ma-ni Vương Tràng Vọng Thủy Phú Kế, Bồ-tát Xuất Nhất Thiết Phật Chuyển Pháp Luân Âm Kế, Bồ-tát Thuyết Tam Thế Nhất Thiết Danh Tự Âm Kế, Bồ-tát Đại Quang, Bồ-tát Ly Cấu Quang, Bồ-tát Bảo Quang, Bồ-tát Ly Trần Quang, Bồ-tát Diệm Quang, Bồ-tát Pháp Quang, Bồ-tát Tịch Tĩnh Quang, Bồ-tát Nhật Quang, Bồ-tát Tự Tại Quang, Bồ-tát Thiên Quang, Bồ-tát Phước Đức Tràng, Bồ-tát Trí Tuệ Tràng, Bồ-tát Pháp Tràng, Bồ-tát Thần Thông Tràng, Bồ-tát Quang Tràng, Bồ-tát Hoa Tràng, Bồ-tát Ma-ni Tràng, Bồ-tát Bồ-đề Tràng, Bồ-tát Phạm Tràng, Bồ-tát Phổ Quang Tràng, Bồ-tát Phạm Âm, Bồ-tát Hải Âm, Bồ-tát Đại Địa Âm, Bồ-tát Thế Chủ Âm, Bồ-tát Sơn Tướng Kính Âm, Bồ-tát Biến Nhất Thiết Pháp Giới Âm, Bồ-tát Chấn Nhất Thiết Pháp Hải Lôi Âm, Bồ-tát Hàng Phục Ma Âm, Bồ-tát Đại Từ Phương Tiện Vân Lôi Âm, Bồ-tát Tức Nhất Thiết Thế Gian Khổ An Ủy Âm, Bồ-tát Pháp Thượng, Bồ-tát Thắng Thượng, Bồ-tát Trí Thượng, Bồ-tát Phước Đức Tu-di Thượng, Bồ-tát Công Đức San Hồ Thượng, Bồ-tát Danh Xưng Thượng, Bồ-tát Phổ Quang Thượng, Bồ-tát Đại Từ Thượng, Bồ-tát Trí Hải Thượng, Bồ-tát Phật Chứng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thượng, Bồ-tát Quang Thắng, Bồ-tát Đức Thắng, Bồ-tát Thượng Thắng, Bồ-tát Phổ Minh Thắng, Bồ-tát Pháp Thắng, Bồ-tát Nguyệt Thắng, Bồ-tát Hư Không Thắng, Bồ-tát Bảo Thắng, Bồ-tát Trùng Thắng, Bồ-tát Trí Thắng, Bồ-tát Ta-la Tự Tại Vương, Bồ-tát Pháp Tự Tại Vương, Bồ-tát Tượng Tự Tại Vương, Bồ-tát Phạm Tự Tại Vương, Bồ-tát Sơn Tự Tại Vương, Bồ-tát Chúng Tự Tại Vương, Bồ-tát Tốc Tật Tự Tại Vương, Bồ-tát Tịch Tĩnh Tự Tại Vương, Bồ-tát Bất Động Tự Tại Vương, Bồ-tát Uy lực Tự Tại Vương, Bồ-tát Tối Thắng Tự Tại Vương, Bồ-tát Tịch Tĩnh Âm, Bồ-tát Vô Ngại Âm, Bồ-tát Địa Chấn Âm, Bồ-tát Hải Chấn Âm, Bồ-tát Vân Âm, Bồ-tát Pháp Quang Âm, Bồ-tát Hư Không Âm, Bồ-tát Thuyết Nhất Thiết Chúng Sinh Thiện Căn Âm, Bồ-tát Thị Nhất Thiết Đại Nguyên Âm, Bồ-tát Đạo Trùng Âm, Bồ-tát Tu-di Quang Giác, Bồ-tát Hư Không Giác, Bồ-tát Ly Nhiễm Giác, Bồ-tát Vô Ngại Giác, Bồ-tát Thiện Giác, Bồ-tát Phổ Chiếu Tam Thế Giác, Bồ-tát Quảng Đại Giác, Bồ-tát Phổ Minh Giác, Bồ-tát Pháp Giới Quang Minh Giác.

Năm trăm Đại Bồ-tát như vậy đều đồng đủ.

Những Bồ-tát này thấy đều thành tựu về cảnh giới vô ngại của hạnh nguyện Phổ hiền, vì cùng khắp tất cả cõi Phật, hiện thân vô lượng, vì thân cận tất cả chư Như Lai, nhân tịnh vô ngại, vì thấy tất cả sự thần biến của chư Phật, chỗ đến vô hạn, vì luôn đến khắp chỗ của tất cả Như Lai thành Chánh Giác, ánh sáng không giới hạn, vì ánh sáng trí tuệ chiếu khắp tất cả biển pháp thật, thuyết pháp vô tận, vì biện tài thanh tịnh vô biên kiếp không cùng tận, ngang bằng cõi hư không, vì nẻo hành hóa của trí tuệ đều thanh tịnh, không nương tựa vào đâu, vì tùy tâm của chúng sinh hiện sắc thân, diệt trừ ngu si mê mờ, vì rõ cõi chúng sinh không chúng sinh, trí bằng hư không, vì dùng lưới ánh sáng lớn chiếu khắp pháp giới.

Ngoài ra, còn có sự hiện diện đồng đủ của năm trăm vị Thanh văn. Những vị này đều đã giác ngộ chân đế, đều chứng thật tế, thâm nhập pháp tánh, thoát hẳn biển hữu, nương công đức Phật, lìa mọi sự trói buộc của kết sử, trụ chỗ vô ngại, tâm các vị ấy tịch tĩnh như hư không, ở chỗ chư Phật, dứt hẳn nghi hoặc, đối với biển trí của chư Phật, tin sâu hưởng vào.

Cùng đồng đảo vô lượng bậc Thế chủ, đã từng cúng dường vô lượng chư Phật, thường hay tạo lợi ích cho tất cả chúng sinh, làm người bạn không rời luôn siêng gìn giữ thế nguyện chẳng bỏ chúng sinh, vào cửa trí thù thắng ở thế gian, từ giáo sinh pháp của Phật, hộ trì chánh pháp của Phật, phát đại nguyện chẳng để dứt giống Phật, sinh nơi nhà Như Lai cầu trí Nhất thiết.

Bấy giờ, chư Đại Bồ-tát, đại đức Thanh văn, những chủ thế gian và quyến thuộc đều nghĩ: “Cảnh giới của Như Lai, trí hạnh của Như Lai, gia trì của Như Lai, lực của Như Lai, vô úy của Như Lai, Tam-muội của Như Lai, chỗ trụ của Như Lai, sức tự tại của Như Lai, thân của Như Lai, trí của Như Lai, tất cả chư Thiên cùng con người thế gian không thông đạt được, không hưởng nhập được, không tin hiểu được, không biết rõ được, không thọ nhận được, không quán sát được, không lựa chọn được, không khai thị được, không nói rõ được, không ai có thể làm cho chúng sinh hiểu rõ. Chỉ trừ sức gia bị của chư Phật, sức thần thông của Phật, sức oai đức của Phật, sức bản nguyện của Phật và sức thiện căn nơi đời trước của họ, sức thâm nhận của Thiện tri thức, sức tin sâu thanh tịnh, sức hiểu biết lớn, sức tâm thanh tịnh hưởng đến Bồ-đề, sức nguyện rộng lớn cầu trí Nhất thiết. Cúi xin Đức Thế Tôn tùy thuận chúng con và những loại ý muốn của các chúng sinh, những loại hiểu biết, những loại trí tuệ, những loại ngôn ngữ, những loại tự

tại, những loại trụ địa, những loại căn thanh tịnh, những loại ý phương tiện, những loại cảnh giới của tâm, những loại công đức nường tựa Như Lai, những pháp chúng con được nghe, thọ hiển thị tâm trí Nhất thiết thuở xưa Đức Như Lai đã hưởng cầu, đại nguyện của Bồ-tát thuở xưa đã phát khởi, những môn Ba-la-mật thuở xưa đã nhập, những hạnh Bồ-tát thuở xưa đã viên mãn, phương tiện thuở xưa đã thành tựu, những đạo thuở xưa đã tu hành, pháp xuất ly thuở xưa đã chứng đắc, sự việc thần thông thuở xưa đã làm, nhân duyên bản sự thuở trước đã có và việc thành Đẳng chánh giác, chuyển pháp luân vi diệu làm thanh tịnh cõi Phật, điều phục chúng sinh, mở thành pháp trí Nhất thiết, chỉ đường cho tất cả chúng sinh, nhập chỗ ở của tất cả chúng sinh, thọ sự cúng dường của tất cả chúng sinh, vì tất cả chúng sinh giảng nói về công đức bố thí, vì tất cả chúng sinh hiện bày ảnh tượng của chư Phật, tất cả những pháp như vậy, xin Đức Phật vì chúng con mà diễn nói.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn biết tâm niệm của chư Bồ-tát, liền dùng đại Bi làm thân, đại Bi làm cửa, đại Bi làm đầu, dùng pháp đại Bi làm phương tiện, đầy khắp hư không, nhập Tam-muội Sư tử tần thân.

Khi Đức Thế Tôn nhập Tam-muội này rồi, khắp tất cả thế gian đều nghiêm tịnh.

Liền đó, lầu gác Đại trang nghiêm này bỗng nhiên rộng rãi không có giới hạn, kim cang làm đất, châu báu che phía trên, vô lượng hoa báu và những châu ma-ni rải đầy khắp bên trong, lưu ly làm cột, các thứ báu hợp thành, trang nghiêm với ma-ni chói sáng, vàng Diêm-phù-đàn, châu báu như ý đặt ở phía trên để nghiêm sức. Lầu cao thành dãy, đường lát ván song song, kèo mái tiếp nhau, cửa gạch đối nhau. Thêm, bạc, hiên, bao lơn đều đầy đủ, tất cả đều trang nghiêm với diệu bảo. Những báu ấy đều làm hình tượng nhân thiên, kiên cố đẹp đẽ bậc nhất thế gian. Lưới báu ma-ni che khắp phía trên. Bên cửa đều dựng cờ phướn, đều phóng ra ánh sáng cùng khắp pháp giới. Ngoài đạo tràng, thêm cấp lan can nhiều vô lượng không thể kể xiết, đều bằng ngọc ma-ni làm thành.

Khi ấy, lại do thần lực của Phật, rừng Thệ-đa bỗng nhiên rộng rãi đồng với số lượng cõi Phật ngang bằng số vi trần của vô số cõi Phật, tất cả diệu bảo xen lẫn trang nghiêm, vô lượng châu báu trải khắp mọi nơi. Vô số châu báu làm tường rào. Cây báu Đa-la trang nghiêm bên đường.

Trong rừng lại có vô lượng sông thơm, đầy ắp nước thơm, nước chảy xoáy tròn. Tất cả hoa báu theo dòng chuyển về bên phải, tự nhiên diễn ra âm thanh nói về Phật pháp. Vô số hoa sen trắng báu nở thơm giăng bày trên mặt nước. Những cây hoa báu trồng thành hàng bên bờ sông. Vô số các loại đài thứ lớp giăng hàng trên bờ sông, lưới báu ma-ni che trùm. Vô số báu phóng ra ánh sáng lớn. Vô số báu trang nghiêm mặt đất, đốt những diệu hương mùi thơm ngào ngạt.

Lại dựng vô lượng cờ báu. Đó là cờ hương báu, cờ biểu báu, cờ phướn báu, cờ thướng báu, cờ hoa báu, cờ chuỗi báu, cờ vòng hoa báu, cờ linh báu, cờ lọng báu ma-ni, cờ báu ma-ni lớn, cờ báu ma-ni ánh sáng chiếu khắp, xuất âm thanh danh hiệu của Như Lai, cờ ma-ni vương, cờ Sư tử ma-ni vương, cờ nói về bản sự của tất cả Như Lai ma-ni vương, cờ hiện bày ảnh tượng của tất cả pháp giới ma-ni vương. Những cờ báu này bày hàng trang nghiêm cùng khắp mười phương.

Bấy giờ, trong hư không bên trên rừng Thệ-đa có vô số mây cung điện trời, vô số mây cây hương, vô số mây núi Tu-di, vô số mây kỹ nhạc phát ra tiếng vi diệu ca ngợi Đức Như Lai, vô số mây hoa sen báu, vô số mây tòa báu trải Thiên y, Bồ-tát ngồi trên

đó ca ngợi công đức của Phật, vô số mây báu ma-ni hình tượng Thiên vương, vô số mây châu báu trắng, vô số mây đồ trang nghiêm lâu gác trên châu đỏ, vô số mây châu báu kim cương kiên cố. Những mây báu này đều dừng ở hư không bao vòng cùng khắp để trang nghiêm. Vì sao? Vì thiện căn của Đức Như Lai chẳng thể nghĩ bàn, vì bạch pháp của Đức Như Lai chẳng thể nghĩ bàn, vì oai lực của Đức Như Lai chẳng thể nghĩ bàn, vì Đức Như Lai có thể dùng một thân tự tại biến hóa khắp tất cả thế giới chẳng thể nghĩ bàn, vì Đức Như Lai có thể dùng thần lực làm cho tất cả Phật và cõi Phật trang nghiêm đều nhập vào thân mình chẳng thể nghĩ bàn, vì Đức Như Lai có thể ở trong một vi trần hiện khắp ảnh tượng của tất cả pháp giới chẳng thể nghĩ bàn, vì Đức Như Lai có thể ở trong một lỗ chân lông thị hiện tất cả chư Phật quá khứ chẳng thể nghĩ bàn, vì Đức Như Lai tùy lúc phóng ra mỗi mỗi ánh sáng đều có thể chiếu khắp tất cả thế giới chẳng thể nghĩ bàn, vì Đức Như Lai có thể ở trong một lỗ chân lông phát ra tất cả mây biến hóa nhiều như số vi trần của các cõi Phật đầy khắp tất cả cõi nước của chư Phật chẳng thể nghĩ bàn, vì Đức Như Lai có thể ở trong một lỗ chân lông hiện ra kiếp thành trụ hoại không của tất cả thế giới nơi mười phương chẳng thể nghĩ bàn.

Như ở tại khu vườn rừng Cấp cô độc Thệ-đa này thấy cõi Phật thanh tịnh trang nghiêm, tất cả thế giới nơi mười phương tận cùng cõi pháp, cõi hư không cũng đều thấy như vậy.

Nghĩa là thấy thân Đức Như Lai ở rừng Thệ-đa, chúng hội Bồ-tát thấy đều đầy khắp, thấy khắp nơi mưa những mây trang nghiêm, thấy khắp nơi mưa những mây tất cả báu chiếu sáng, thấy khắp nơi mưa những mây báu ma-ni, thấy khắp nơi mưa những mây lọng trang nghiêm che trùm cõi Phật, thấy khắp nơi mưa những mây thân trời, thấy khắp nơi mưa những mây cây hoa, thấy khắp nơi mưa những mây cây y phục, thấy khắp nơi mưa những mây chuỗi báu tràng hoa tất cả báu nối tiếp chẳng dứt, cùng khắp tất cả đại địa, thấy khắp nơi mưa những mây trang nghiêm, thấy khắp nơi mưa những mây thơm như hình chúng sinh, thấy khắp nơi mưa những mây lưới hoa báu vi diệu tiếp nối chẳng ngắt, thấy khắp nơi mưa những mây chư Thiên nữ cầm cờ phướn báu đi qua lại ở trong hư không, thấy khắp nơi mưa những mây hoa sen báu ở trong cánh hoa tự nhiên phát ra những tiếng nhạc, thấy khắp nơi mưa những mây tòa Sư tử, lưới báu anh lạc dùng trang nghiêm.

Lúc đó, ở phương Đông qua khỏi biển thế giới nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, có thế giới tên là Kim đăng vân trang. Đức Phật nơi đó hiệu là Tỳ-lô-giá-na Thắng Đức Vương, trong chúng hội của Đức Phật đó, có Bồ-tát hiệu là Tỳ-lô-giá-na Nguyên Quang Minh, cùng với số Bồ-tát nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật cùng đi đến chỗ Đức Phật, đều dùng thần lực hiện những lùm mây: Mây hoa trời, mây hương trời, mây hương bột trời, mây vòng hoa trời, mây châu báu trời, mây trang nghiêm cõi trời, mây lọng báu trời, mây y phục vi diệu cõi trời, mây cờ phướn báu cõi trời, mây những đồ trang nghiêm bằng tất cả châu báu đẹp cõi trời, đầy khắp hư không.

Đến chỗ Đức Phật rồi, chư Bồ-tát đánh lễ nơi chân Phật, liền ở phương Đông, hóa làm lâu gác báu trang nghiêm và tòa Sư tử tạc hoa sen báu chiếu khắp mười phương, dùng lưới báu như ý choàng trên thân, rồi cùng quyến thuộc ngồi kiết già trên đó.

Phương Nam, qua khỏi biển thế giới nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, có thế giới tên là Kim cương tạng, Đức Phật nơi đó hiệu là Phổ Quang Minh Vô Thắng Tạng Vương. Trong chúng hội của Đức Phật đó, có Bồ-tát hiệu là Bất Khả Hoại Tinh Tấn Vương, cùng với số Bồ-tát nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật đồng đi đến chỗ Đức

Phật, đồng cầm những lưởi hương báu, những chuỗi báu, những đại hoa báu, những đại tràng hoa báu, những kim cang anh lạc, những lưởi báu ma-ni, những đại y báu, những đại anh lạc báu, những đại ma-ni ánh sáng tối thắng, những chuỗi báu ma-ni và dùng thần lực làm cho những vật báu trên đây khắp tất cả biển thế giới.

Đến chỗ Đức Phật rồi, chư Bồ-tát đánh lễ nơi chân Phật, liền ở phương Nam, hóa làm lầu gác trang nghiêm bằng châu báu ma-ni chiếu sáng khắp thế gian và tòa Sư tử tạng hoa sen báu chiếu khắp mười phương, dùng những lưởi hoa báu choàng trên thân, rồi cùng quyến thuộc ngồi kiết già trên đó.

Phương Tây, qua khỏi biển thế giới nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, có thế giới tên là Ma-ni bảo đặng tu-di sơn tràng, đức Phật nơi đó hiệu là Pháp Giới Trí Đăng, trong chúng hội của Đức Phật đó, có Bồ-tát hiệu là Phổ Thắng Vô Thượng Oai Đức Vương, cùng chư Bồ-tát nhiều như số vi trần của biển thế giới đồng đến chỗ Đức Phật, đều dùng thần lực hiện mây các loại hương xoa hương đốt như núi Tu-di nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, mây các loại sắc, nước thơm như núi Tu-di nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, mây báu ma-ni ánh sáng ngang bằng vi trần tất cả đại địa như núi Tu-di nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, mây các cờ trang nghiêm bằng vòng ánh sáng như núi Tu-di nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, mây trang nghiêm bằng các loại sắc tạng kim cang ma-ni vương như núi Tu-di nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, mây cờ báu bằng ma-ni Diêm-phù-đàn như núi Tu-di chiếu khắp tất cả thế giới nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, mây báu ma-ni hiện tất cả pháp giới như núi Tu-di nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, mây ma-ni bảo vương hiện tất cả tướng tốt của chư Phật như núi Tu-di nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, mây châu báu ma-ni hiện nói hạnh về nẻo hành hóa của các Bồ-tát, nhân duyên bản sự của tất cả Như Lai như núi Tu-di, nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, mây ngọc báu ma-ni như núi Tu-di hiện tất cả Phật ngồi nơi đạo tràng Bồ-đề nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật. Những mây này đầy khắp pháp giới.

Đến chỗ Đức Phật rồi, chư Bồ-tát đánh lễ nơi chân Phật, liền ở phương Tây, hóa làm lầu gác tất cả hương vương, lưởi báu trên châu giảng trùm trên đó và hóa tòa Sư tử tạng hoa sen báu cờ bóng Thiên đế, dùng lưởi báu ma-ni diệu sắc choàng nơi thân, trên đầu trang nghiêm với mũ báu tâm vương, cùng các quyến thuộc ngồi kiết già trên tòa đó.

Phương Bắc, qua khỏi các thế giới nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, có thế giới tên là Bảo y quang minh tràng, Đức Phật nơi đó hiệu là Chiếu Hư Không Pháp Giới Đại Quang Minh, trong chúng hội của Đức Phật đó, có Bồ-tát hiệu là Vô Ngại Thắng Tạng Vương cùng chư Bồ-tát nhiều như số vi trần của biển thế giới đồng đến chỗ Đức Phật, đều dùng thần lực hiện những mây y báu. Đó là mây y báu ánh sáng màu vàng, mây y báu ướp hương, mây y báu nhật tràng ma-ni vương, mây y báu ma-ni màu vàng rực rỡ, mây y báu bằng tất cả ánh lửa báu, mây y báu ma-ni thượng diệu tượng tinh tú, mây y báu ma-ni ánh sáng bạch ngọc, mây y báu ma-ni màu đỏ thù thắng ánh sáng chiếu tỏa, mây y báu ma-ni oai thế sung mãn ánh sáng chiếu khắp, mây y báu ma-ni biển trang nghiêm. Những mây y báu này đầy khắp hư không.

Khi đến chỗ Đức Phật, chư Bồ-tát đánh lễ nơi chân Phật, liền ở phương Bắc, hóa làm lầu gác trang nghiêm báu ma-ni và tòa Sư tử tạng hoa sen báu Tỳ-lưu-ly, dùng lưởi báu ma-ni vương Sư tử oai đức choàng trên thân, dùng bảo vương thanh tịnh làm minh châu trên búi tóc cùng chư quyến thuộc ngồi kiết già trên tòa đó.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phương Đông bắc, qua khỏi biển thế giới nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, có thế giới tên là Nhất thiết hoan hỷ thanh tịnh quang minh võng. Đức Phật nơi đó hiệu là Vô Ngại Nhân. Trong chúng hội của Đức Phật đó, có Bồ-tát hiệu là Hóa Hiện Pháp Giới Nguyệt Nguyệt Vương, cùng chúng Bồ-tát nhiều như số vi trần của biển thế giới đồng đến chỗ Đức Phật, đều dùng thần lực hiện mây lâu gác báu, mây lâu gác hương, mây lâu gác hương đốt, mây lâu gác hoa, mây lâu gác chiên-đàn, mây lâu gác kim cang, mây lâu gác ma-ni, mây lâu gác huỳnh kim, mây lâu gác y báu, mây lâu gác hoa sen, che khắp thế giới nơi mười phương.

Khi đã đến chỗ Phật, chư Bồ-tát đánh lễ nơi chân Đức Phật, liền ở phương Đông Bắc, hóa làm lâu gác các đại ma-ni cửa pháp giới, cùng tòa Sư tử tạng hoa sen và hương vương vô đẳng, dùng lưới hoa ma-ni choàng trên thân, đội mão diêu bảo tạng ma-ni vương, cùng chư quyến thuộc ngồi kiết già trên tòa đó.

Phương Đông nam, qua khỏi số thế giới nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, có thế giới tên là Hương vân trang nghiêm tràng, Đức Phật nơi đó hiệu là Long Tự Tại Vương, trong chúng hội của Đức Phật đó, có Bồ-tát hiệu là Pháp Tuệ Quang Diệm Vương, cùng với chúng Bồ-tát nhiều như số vi trần của biển thế giới đồng đến chỗ Đức Phật, đều dùng thần lực hiện mây kim sắc ánh sáng viên mãn, mây vô lượng sắc báu ánh sáng viên mãn, mây hào tướng của Như Lai ánh sáng viên mãn, mây các thứ sắc báu ánh sáng viên mãn, mây tạng hoa sen ánh sáng viên mãn, mây cảnh cây báu ánh sáng viên mãn, mây búi tóc trên đỉnh Như Lai ánh sáng viên mãn, mây màu vàng Diêm-phù-đàn ánh sáng viên mãn, mây màu trắng sao ánh sáng viên mãn, đầy khắp hư không.

Đến chỗ Đức Phật rồi, chư Bồ-tát đánh lễ nơi chân Đức Phật, liền ở phương Đông nam, hóa làm lâu gác ánh sáng báu tối thượng Tỳ-lô-giá-na và tòa Sư tử tạng hoa sen kim cang ma-ni, lưới ma-ni vương có ánh sáng báu choàng trên thân, cùng các quyến thuộc ngồi kiết già trên tòa đó.

Phương Tây nam, qua khỏi số thế giới nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, có thế giới tên là Nhật quang ma-ni tạng, Đức Phật nơi đó hiệu là Phổ Chiếu Chư Pháp Trí Nguyệt Vương, trong chúng hội của Đức Phật đó, có Bồ-tát hiệu là Tội Phá Nhất Thiết Ma Quân Trí Tràng Vương, cùng chư Bồ-tát nhiều như số vi trần của biển thế giới đồng đến chỗ Đức Phật. Ở trong tất cả lỗ chân lông của các vị hiện ra mây ánh lửa hoa bằng cõi hư không, mây ánh sáng hương, mây ánh sáng báu, mây ánh sáng kim cang, mây ánh sáng của hương đốt, mây ánh sáng ánh chớp, mây ánh sáng báu ma-ni Tỳ-lô-giá-na, mây ánh sáng của tất cả vàng, mây ánh sáng của thặng tạng ma-ni vương, mây ánh sáng đồng biển Như Lai nơi ba đời, mỗi mỗi đều từ những lỗ chân lông hiện ra khắp cõi hư không.

Khi đã đến chỗ Phật, chư Bồ-tát đánh lễ nơi chân Đức Phật, liền ở phương Tây nam, hóa làm lâu gác báu đại ma-ni, lưới ánh sáng hiện khắp pháp giới mười phương và tòa Sư tử tạng hoa sen báu tỏa ánh sáng đèn, hương, dùng lưới ma-ni tạng lia cấu choàng trên thân, đội mão trang sức ma-ni vương phát ra âm thanh phát tâm hương tới Đại thừa của tất cả chúng sinh, cùng các quyến thuộc ngồi kiết già trên tòa đó.

Phương Tây Bắc, qua khỏi số thế giới nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, có thế giới tên là Tỳ-lô-giá-na nguyện ma-ni vương tạng, Đức Phật nơi đó hiệu là Phổ Quang Minh Tối Thắng Tu-di Vương, trong chúng hội của Đức Phật đó, có Bồ-tát hiệu là Nguyệt Trí Quang Minh Tràng, cùng chư Bồ-tát nhiều như số vi trần của biển thế

giới đồng đến chỗ Đức Phật. Trong khoảng mỗi niệm, nơi tất cả tướng tốt, tất cả lỗ chân lông, tất cả thân phần đều hiện ra mây hình tượng tất cả Như Lai ba đời, mây hình tượng tất cả Bồ-tát, mây hình tượng chúng hội của tất cả Như Lai, mây hình tượng thân biến hóa của tất cả Như Lai, mây hình tượng thân bản sinh của tất cả Như Lai, mây hình tượng tất cả Thanh văn, Bích-chi-phật, mây hình tượng Bồ-đề tràng của tất cả Như Lai, mây hình tượng thân biến của tất cả Như Lai, mây hình tượng tất cả thế gian chủ, mây hình tượng tất cả cõi nước thanh tịnh, đầy khắp hư không.

Khi đã đến chỗ Đức Phật, chư Bồ-tát đánh lễ nơi chân Phật, liền ở phương Tây bắc, hóa làm lầu gác trang nghiêm báu ma-ni, chiếu khắp mười phương và tòa Sư tử tạng hoa sen báu chiếu khắp thế gian, dùng lưới trân châu ánh sáng không gì hơn choàng trên thân, đội mão báu ma-ni chiếu sáng khắp, cùng các quyến thuộc ngồi kiết già trên tòa đó.

Phương Dưới, qua khỏi biển thế giới nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, có thế giới tên là Nhất thiết như lai viên mãn quang phổ chiếu. Đức Phật nơi đó hiệu là Hư Không Vô Ngại Tướng Trí Tràng Vương, trong chúng hội của Đức Phật đó, có Bồ-tát hiệu là Phá Nhất Thiết Chương Dũng Mãnh Trí Vương, cùng chư Bồ-tát nhiều như số vi trần của biển thế giới đồng đến chỗ Đức Phật. Nơi tất cả lỗ chân lông của chư Bồ-tát hiện ra mây âm thanh nói biển ngữ ngôn của tất cả chúng sinh, mây âm thanh nói biển phương tiện tu hành của tất cả Bồ-tát ba đời, mây âm thanh nói biển phương tiện phát nguyện của tất cả Bồ-tát, mây âm thanh nói biển phương tiện thành tựu viên mãn Ba-la-mật thanh tịnh của tất cả Bồ-tát, mây âm thanh nói tất cả hạnh viên mãn của Bồ-tát khắp tất cả cõi, mây âm thanh nói tất cả Bồ-tát thành tựu lực dụng tự tại, mây âm thanh nói lực dụng tự tại của tất cả Như Lai đến ngồi nơi đạo tràng phá chúng quân ma thành Đẳng chánh giác, mây âm thanh nói biển danh hiệu môn Khế kinh của tất cả Như Lai đã chuyển pháp luân, mây âm thanh nói biển phương tiện của tất cả pháp tùy cơ giáo hóa điều phục chúng sinh, mây âm thanh nói tất cả biển phương tiện tùy thời tùy thiện căn tùy nguyện lực khiến khắp chúng sinh chứng được trí tuệ.

Khi đã đến chỗ Đức Phật, chư Bồ-tát đánh lễ nơi chân Phật, liền ở phương Dưới, hóa làm lầu gác các báu trang nghiêm hiện hình tượng cung điện của tất cả Như Lai và tòa Sư tử tạng hoa sen, đội mão báu ma-ni hiện ảnh đạo tràng cùng khắp, cùng các quyến thuộc ngồi kiết già trên tòa đó.

Phương Trên, qua khỏi biển thế giới nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, có thế giới tên là Thuyết Phật chủng tánh vô hữu tận. Đức Phật nơi đó hiệu là Phổ Trí Luân Quang Minh Âm, trong chúng hội của Đức Phật đó, có Bồ-tát hiệu là Pháp Giới Sai Biệt Nguyện, cùng chư Bồ-tát nhiều như số vi trần của biển thế giới đồng đến chỗ Đức Phật Thích-ca Mâu-ni. Nơi tất cả tướng tốt, tất cả lỗ chân lông, tất cả thân phần, tất cả chi tiết, tất cả đồ trang nghiêm, tất cả y phục, hiện ra tất cả chư Phật quá khứ như Đức Tỳ-lô-giá-na, tất cả chư Phật vị lai hoặc đã được thọ ký hay chưa được thọ ký, tất cả chư Phật và chúng hội trong hiện tại ở tất cả cõi nước trong mười phương. Cũng hiện ra biển hạnh nghiệp đã thật hành Thí ba-la-mật và tất cả người thọ bố thí thuở quá khứ. Cũng hiện biển hạnh nghiệp thật hành Giới ba-la-mật thuở quá khứ. Cũng hiện biển hạnh nghiệp thuở quá khứ thật hành Nhẫn nhục ba-la-mật cắt đứt chi thể tâm không động loạn. Cũng hiện biển hạnh nghiệp thuở quá khứ thật hành Tinh tấn ba-la-mật dưng mãnh bất thoái. Cũng hiện biển hạnh nghiệp đã được thành tựu về Thiền ba-la-mật thuở quá khứ của tất cả Như Lai. Cũng hiện biển hạnh nghiệp thuở quá khứ cầu chư Phật

chuyển pháp luân pháp đã thành tựu, phát tâm dũng mãnh tất cả đều xả bỏ. Cũng hiện biển hạnh nghiệp thuở quá khứ thích thấy chư Phật, thích hành tất cả đạo Bồ-tát, thích giáo hóa tất cả chúng sinh Cũng hiện biển hạnh nghiệp thuở quá khứ của những Bồ-tát đại nguyện thanh tịnh trang nghiêm. Cũng hiện biển hạnh nghiệp thuở quá khứ chư Bồ-tát thành Lực ba-la-mật dũng mãnh thanh tịnh. Cũng hiện biển hạnh nghiệp thuở quá khứ tất cả Bồ-tát tu viên mãn trí Ba-la-mật. Tất cả biển hạnh nghiệp như vậy thấy đều đầy khắp pháp giới rộng lớn.

Khi đã đến chỗ Đức Phật, chư Bồ-tát đánh lễ nơi chân Phật, liền ở phương Trên, hóa làm lầu gác trang nghiêm bằng tất cả tạng kim cang và tòa Sư tử tạng hoa sen để thanh kim cang vương, dùng lưới ma-ni vương có ánh sáng báu choàng trên thân, để diễn thuyết danh hiệu Như Lai ba đời, dùng ma-ni bảo vương làm minh châu trên búi tóc, cùng các quyến thuộc ngồi kiết già trên tòa đó.

Tất cả Bồ-tát và quyến thuộc ở mười phương như thế đều từ trong hạnh nguyện của Bồ-tát Phổ Hiền sinh ra, dùng trí nhãn thanh tịnh thấy Phật ba đời, nghe khắp biển tu Tu-đa-la của chư Phật chuyển pháp luân, đã được đến bờ giải thoát tự tại của tất cả Bồ-tát. Trong mỗi niệm hiện đại thân biến, gần gũi tất cả chư Phật Như Lai. Một thân đầy khắp tất cả chúng hội đạo tràng của tất cả Như Lai trong tất cả thế gian. Trong mỗi vi trần, hiện khắp tất cả cảnh giới thế gian, giáo hóa thành tựu tất cả chúng sinh chưa từng lỗi thời. Nơi mỗi mỗi lỗ chân lông phát ra âm thanh thuyết pháp của tất cả Như Lai. Biết tất cả chúng sinh thấy đều như huyễn. Biết tất cả Đức Phật thấy đều như ảnh. Biết tất cả sự thọ sinh trong các loài thấy đều như mộng. Biết tất cả nghiệp báo thấy đều như ảnh trong gương. Biết tất cả những gì có sinh khởi thấy đều như bóng nước lúc nắng gắt. Biết tất cả thế giới đều như biến hóa, thành tựu về mười Lực, Vô úy của Đức Như Lai, dũng mãnh tự tại luôn tuyên dương chánh pháp, vào sâu trong biển cả biện tài vô tận, được biển ngôn từ của tất cả chúng sinh, chứng các pháp trí, đối với hư không pháp giới, việc làm vô ngại. Cảnh giới thần thông của tất cả Bồ-tát đều đã thanh tịnh. Dũng mãnh tinh tấn xô dẹp ma quân. Luôn dùng trí tuệ thấu rõ ba đời. Biết tất cả pháp dường như hư không, chẳng có nghịch trái, cũng không chấp lấy. Dù siêng tinh tấn mà biết trí Nhất thiết trọn không chỗ đến. Dù quán cảnh giới mà biết tất cả những gì có đều chẳng thể nắm bắt được. Dùng trí phương tiện nhập tất cả pháp giới. Dùng trí bình đẳng nhập tất cả cõi nước. Dùng sức tự tại khiến tất cả thế giới lần lượt nhập vào nhau. Thọ sinh mọi nơi trong tất cả thế giới. Thấy những loại hình tượng của tất cả thế giới. Nơi cảnh vi tế hiện cõi rộng lớn. Nơi cảnh rộng lớn hiện cõi vi tế. Nơi một chỗ Đức Phật, trong khoảng một niệm, được oai thần của tất cả Đức Phật gia hộ. Thấy khắp mười phương không bị mê lầm, trong khoảng sát-na đều có thể đi đến.

Tất cả Bồ-tát như vậy đầy trong khu vườn rừng Thệ-đa Cấp cô độc, đều là nương vào thần lực của Đức Như Lai.

Lúc đó, chư thượng thủ hàng đại Thanh văn, như các Tôn giả Xá-lợi-phất, Đại Mục-kiền-liên, Ma-ha Ca-diếp, Ly-bà-đa, Tu Bồ-đề, A-nậu-lâu-đa, Nan-đà, Kiếp-tân-na, Ca-chiên-diên, Phú-lâu-na, chư đại Thanh văn này ở tại rừng Thệ-đa nhưng chẳng thấy thần lực của Như Lai, sự nghiêm hảo của Như Lai, cảnh giới của Như Lai, nẻo diệu dụng của Như Lai, thần biến của Như Lai, sự tôn thắng của Như Lai, sự trụ trì của Như Lai, cõi thanh tịnh của Như Lai, cũng chẳng thấy cảnh giới chẳng nghĩ bàn của Bồ-tát, đại hội của Bồ-tát, sự vào khắp của Bồ-tát, sự đi khắp của Bồ-tát, đến khắp của Bồ-tát, thần biến của Bồ-tát, diệu dụng của Bồ-tát, quyến thuộc của Bồ-tát, phương sở của Bồ-

tát, tòa Sư tử trang nghiêm của Bồ-tát, cung điện của Bồ-tát, trụ xứ của Bồ-tát, nhập Tam-muội tự tại của Bồ-tát, quán sát của Bồ-tát, xoay chuyển của Bồ-tát, dững mãinh của Bồ-tát, cúng dường của Bồ-tát, thọ ký của Bồ-tát, tạo mọi thành tựu đầy đủ cho Bồ-tát, dững kiện của Bồ-tát, Pháp thân thanh tịnh của Bồ-tát, trí thân viên mãn của Bồ-tát, nguyện thân thị hiện của Bồ-tát, sắc thân thành tựu của Bồ-tát, tướng tốt đầy đủ thanh tịnh của Bồ-tát, ánh sáng thường nhiều màu trang nghiêm của Bồ-tát, việc phóng lưới ánh sáng lớn của Bồ-tát, việc khởi mây biến hóa của Bồ-tát, thân khắp mười phương của Bồ-tát, các hạnh viên mãn của Bồ-tát. Những sự như vậy, tất cả đại đệ tử Thanh văn thấy đều không thấy. Vì sao? Vì thiện căn chẳng đồng, vì vốn không tu tập thiện căn tự tại thấy Phật, vì vốn chẳng khen ngợi công đức thanh tịnh của tất cả cõi Phật ở mười phương, vì vốn chẳng ca ngợi những thần biến của chư Phật Thế Tôn, vì vốn chẳng ở trong sinh tử phát tâm Vô thượng Bồ-đề, vì vốn chẳng làm cho người khác phát tâm Bồ-đề, vì vốn chẳng có thể làm cho chúng tánh Như Lai không đoạn tuyệt, vì vốn chẳng thâm nhận chúng sinh, vì vốn chẳng khuyên kẻ khác tu hạnh Ba-la-mật của Bồ-tát, vì lúc ở trong sinh tử lưu chuyển vốn chẳng khuyên bảo chúng sinh cầu đại trí nhãn tối thắng, vì vốn chẳng tu tập thiện căn phát sinh trí Nhất thiết, vì vốn chẳng thành tựu về thiện căn xuất thế của Như Lai, vì vốn chẳng được trí thần thông làm nghiêm tịnh cõi Phật, vì vốn chẳng được cảnh nơi đối tượng nhận biết của mắt Bồ-tát, vì vốn chẳng cầu siêu vượt thế gian, chẳng tương ứng thiện căn Bồ-đề, vì vốn chẳng phát đại nguyện của Bồ-tát, vì sinh ra vốn chẳng từ sự gia bị của Đức Như Lai, vì vốn chẳng biết tất cả pháp như huyễn, chư Bồ-tát như mộng, vì vốn chẳng được sự hoan hỷ rộng lớn của chư Đại Bồ-tát. Những điều trên đây đều là cảnh giới trí nhãn của Bồ-tát Phổ Hiền chẳng cùng chung với tất cả hàng Nhị thừa. Do cố này, nên chư đại Thanh văn không thấy được, chẳng biết được, chẳng nghe được, chẳng nhập được, chẳng chứng được, chẳng niệm được, chẳng quán sát được, chẳng tính lường được, chẳng tư duy được, chẳng phân biệt được. Thế nên dù cũng ở trong rừng Thệ-đa mà chẳng thấy được những đại thần biến của Như Lai.

Lại vì chư đại Thanh văn không có thiện căn như vậy, không có trí nhãn như vậy, không có Tam-muội như vậy, không có giải thoát như vậy, không có thần thông như vậy, không có oai đức như vậy, không có uy lực như vậy, không có tự tại như vậy, không có trụ xứ như vậy, không có cảnh giới như vậy, vì thế nên ở nơi đây không biết được, không thấy được, không nhập được, không chứng được, không trụ được, không hiểu được, không quán sát được, không thọ nhận được, không hưởng đến được, không noi theo được.

Lại cũng vì chẳng có thể vì người khác mà mở rộng nẻo giải thoát, tán thán thị hiện dặt dìu khuyến tấn, cho họ hưởng đến, cho họ tu tập, cho họ nơi an trụ, cho họ chứng nhập. Vì sao? Vì chư đại đệ tử y theo thừa Thanh văn mà xuất ly, thành tựu đạo Thanh văn, đầy đủ hạnh Thanh văn, an trụ quả Thanh văn. Đối với chân đế không có trí quyết định, trụ luôn nơi thật tế rốt ráo tịch tĩnh, lìa xa đại Bi, bỏ các chúng sinh, an trụ nơi việc của mình. Đối với trí tuệ kia chẳng chứa nhóm được, chẳng tu hành được, chẳng nơi an trụ được, chẳng nguyện cầu được, chẳng thành tựu được, chẳng làm thanh tịnh được, chẳng hưởng vào được, chẳng thông đạt được, chẳng thấy biết được, chẳng chứng đắc được. Vì thế nên dù ở trong rừng Thệ-đa mà chẳng thấy được thần biến rộng lớn của Đức Như Lai.

Chư Phật tử! Như ở bờ sông Hằng, có trăm ngàn ức vô lượng ngạ quỷ lỏa thân đói

khát, khắp mình lửa cháy. Những quạ, kên kên, chó sói đua nhau rượt bắt. Các ngựa quý này vì quá khát muốn tìm nước uống, nhưng dù ở bên sông mà chẳng thấy nước. Cũng có kẻ thấy sông nhưng lại thấy khô cạn. Vì sao? Vì các ngựa quý này bị nghiệp chướng sâu nặng che mờ.

Cũng vậy, chư đại Thanh văn dù đến ở trong rừng Thệ-đa mà chẳng thấy thần lực rộng lớn của Đức Như Lai. Vì bỏ trí Nhất thiết, bị màn vô minh che khuất đôi mắt. Vì chẳng từng gieo trồng những thiện căn của đại trí Nhất thiết.

Ví như có người ở giữa đại hội ngũ say chiêm bao thấy trên đỉnh núi Tu-di, Thiên đế ngự nơi thành Thiên kiến, cung điện, vườn cây các thứ trang nghiêm tốt đẹp. Trăm ngàn muôn ức Thiên tử, Thiên nữ rải hoa trời khắp. Những loại cây y sinh ra y phục đẹp. Những loại cây hoa đơm nở hoa đẹp. Những loại cây âm nhạc trổ âm nhạc trời. Những thể nữ trời ca ngâm tiếng tốt. Vô lượng chư Thiên ở trong đó vui chơi. Người nằm mộng này tự thấy mình mặc Thiên y đi dạo khắp Thiên cung. Ở trong đại hội tất cả mọi người, dù đồng ở một chỗ mà chẳng thấy chẳng biết. Vì sao? Vì những việc mà người ấy thấy trong mộng, chẳng phải là việc đại chúng có thể thấy.

Cũng thế, tất cả Bồ-tát vì từ lâu đã chứa nhóm thiện căn, vì phát nguyện rộng lớn cầu trí Nhất thiết, vì tu học tất cả công đức Phật, vì tu hành đạo trang nghiêm của Bồ-tát, vì viên mãn pháp trí Nhất thiết, vì đầy đủ những hạnh nguyện Phổ hiền, vì hướng nhập trí địa của tất cả Bồ-tát, vì hiện bày diệu dụng của những Tam-muội nơi chỗ trụ của tất cả Bồ-tát, vì đã có thể quán sát cảnh giới trí tuệ của tất cả Bồ-tát không chướng ngại. Do đó đều thấy thần biến tự tại chẳng thể nghĩ bàn của Như Lai Thế Tôn.

Tất cả các đại đệ tử Thanh văn đều chẳng thấy được, đều chẳng biết được, vì không có mắt thanh tịnh của Bồ-tát.

Ví như núi Tuyết đủ những dược thảo. Lương y đến đó đều có thể phân biệt biết. Còn những thợ săn, những người chăn súc vật thường ở trên đó mà chẳng thấy biết được thuốc hay.

Đây cũng vậy, do chư Bồ-tát nhập cảnh giới trí đủ sức tự tại, có thể thấy thần biến rộng lớn của Đức Như Lai.

Chư Thanh văn đại đệ tử chỉ cầu tư lợi, chẳng muốn lợi tha, chỉ cầu an ổn cho mình chẳng muốn an ổn cho người, nên dù ở trong rừng Thệ-đa mà chẳng thấy chẳng biết.

Ví như trong đất có mỏ châu báu, đầy đủ các thứ báu lạ. Có một người trí tuệ sáng suốt, có thể khéo phân biệt thấy biết những mỏ báu đó. Người này có đại phước đức nên tùy ý lấy dùng tự tại như phụng dưỡng cha mẹ, cung cấp cho kẻ nghèo bệnh cơ hàn cô độc.

Những người không trí tuệ không phước đức, dù cũng đến chỗ mỏ báu mà chẳng biết chẳng thấy được lợi ích.

Cũng vậy, chư Đại Bồ-tát có mắt trí thanh tịnh có thể nhập cảnh giới sâu xa chẳng thể nghĩ bàn, thấy được thần lực của Phật, nhập được các pháp môn, du hành được trong biển Tam-muội, hay cúng dường chư Phật, hay dùng chánh pháp khai ngộ chúng sinh, hay dùng bốn Nhiếp pháp thân nhận chúng sinh.

Chư đại Thanh văn chẳng thấy được thần lực của chư Phật, cũng chẳng thấy được chúng Bồ-tát.

Ví như người mù đến chỗ châu báu, hoặc đi, hoặc đứng, hoặc ngồi, hoặc nằm vẫn chẳng thấy được châu báu. Vì không thấy nên không lấy được, chẳng dùng được.

Đây cũng vậy, chư đại đệ tử Thanh văn dù ở rừng Thệ-đa, thân cận Đức Thế Tôn

mà chẳng thấy thần lực tự tại của Đức Thế Tôn, cũng chẳng thấy được đại hội Bồ-tát. Vì không có mắt thanh tịnh vô ngại của Đại Bồ-tát nên chẳng có thể lần lượt ngộ nhập pháp giới, thấy thần lực tự tại của Đức Như Lai.

Ví như có người được mắt thanh tịnh gọi là Ly cấu quang minh, tất cả bóng tối không làm chướng ngại được. Bấy giờ, trong đêm tối, có vô lượng trăm, ngàn, vạn ức người, hoặc đi, hoặc đứng, hoặc ngồi, hoặc nằm, hình tướng oai nghi của những người ấy, người mắt sáng này đều thấy biết rõ ràng. Còn đại chúng đó lại không thấy biết oai nghi tiến thoái của người mắt sáng này.

Cũng vậy, Đức Phật thành tựu mắt trí thanh tịnh vô ngại thấy rõ tất cả thế gian. Đức Phật thị hiện thân thông biến hóa, chúng Đại Bồ-tát đều cùng vây quanh. Hàng đại đệ tử Thanh văn đều chẳng thấy được.

Ví như Tỳ-kheo ở giữa đại chúng, nhập định biến xứ. Đó là định địa biến xứ, định quấy biến xứ, định hỏa biến xứ, định phong biến xứ, định thanh biến xứ, định huỳnh biến xứ, định xích biến xứ, định bạch biến xứ, định thiên biến xứ, định chủng chủng chúng sinh thân biến xứ, định nhất thiết ngữ ngôn ngữ âm thanh thanh biến xứ, định nhất thiết sở duyên biến xứ. Người nhập định này thấy những cảnh đó. Những người khác không thấy được, chỉ trừ người trụ trong chánh định này.

Cũng vậy, Đức Như Lai hiện cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn của Phật, Bồ-tát thấy cả, Thanh văn chẳng thấy.

Ví như có người dùng thuốc ẩn thân tự thoa lên mắt, ở trong chúng hội tới lui ngồi đứng, không ai thấy được. Người này thì thấy tất cả những sự việc trong đại chúng.

Cũng vậy, phải biết Đức Như Lai vượt quá thế gian, thấy khắp thế gian. Chẳng phải hành Thanh văn thấy được. Chỉ trừ chư Đại Bồ-tát hướng đến cảnh giới trí Nhất thiết.

Như người khi đã sinh ra thì có hai Thiên thần hằng theo kẻ. Một Thiên thần hiệu Đồng Sinh, một Thiên thần hiệu Đồng Danh. Thiên thần thường thấy người, con người thì chẳng thấy được Thiên thần.

Cũng vậy, phải biết Đức Như Lai ở trong đại hội Bồ-tát, hiện đại thân thông. Chư đại Thanh văn đều chẳng thấy được.

Ví như Tỳ-kheo được tâm tự tại nhập định diệt tận, sáu căn tạo nghiệp đều chẳng hiện hành chẳng hay chẳng biết tất cả ngữ ngôn. Vì định lực chấp trì nên chẳng nhập diệt.

Cũng vậy, tất cả đại Thanh văn dù ở tại rừng Thệ-đa, đủ cả sáu căn mà đối với những sự tự tại của Như Lai cùng các việc làm của chúng hội Bồ-tát, chẳng biết chẳng thấy, chẳng hay chẳng nhập. Vì sao? Vì cảnh giới của Đức Như Lai sâu xa rộng lớn, khó thấy, khó biết, khó suy, khó lường, siêu xuất thế gian, chẳng thể nghĩ bàn, chẳng gì làm hoại được, chẳng phải cảnh giới của hàng Nhị thừa. Vì thế nên thần lực tự tại của Như Lai và chúng hội Bồ-tát cùng rừng Thệ-đa, cùng khắp tất cả thế giới thanh tịnh, những sự như vậy, chư đại Thanh văn đều chẳng thấy biết, vì họ chẳng phải là căn khí này.

Lúc đó, Bồ-tát Tỳ-lô-giá-na Nguyễn Quang Minh nương theo thần lực của Phật quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Các vị nên quán sát
Phật đạo chẳng nghĩ bàn
Nơi rừng Thệ-đa này
Thị hiện sức thần thông.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sức oai thần của Phật
Biến hiện vô ương số
Tất cả các thế gian
Mê lầm chẳng rõ được.
Pháp thâm diệu của Phật
Vô lượng khó nghĩ bàn
Hiện ra những thần thông
Thế gian chẳng lường được.
Vì biết pháp vô tướng
Thế nên gọi là Phật
Mà đủ tướng trang nghiêm
Xưng dương chẳng thể hết.
Nay ở trong rừng này
Thị hiện đại thần lực
Rất sâu vô biên lượng
Ngôn từ không diễn được.
Hãy xem chúng Bồ-tát
Vô lượng đại oai đức
Ở mười phương cõi nước
Đến chiêm ngưỡng Thế Tôn
Sở nguyện đều đầy đủ
Việc làm không chướng ngại
Tất cả các thế gian
Không ai suy lường được.
Tất cả chư Duyên giác
Và đại Thanh văn kia.
Thấy đều chẳng biết được
Cảnh giới hạnh Bồ-tát
Bồ-tát đại trí tuệ
Các địa đều rất ráo
Dựng cao cờ dũng mãnh
Khó xô khó động được
Những bậc Đại danh xưng
Sức Tam-muội vô lượng
Hiện ra những thần biến
Pháp giới đều sung mãn.

Bồ-tát Bất Khả Hoại Tinh Tấn Vương nương theo thần lực của Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Quý vị xem Phật tử
Tặng trí tuệ công đức
Rất ráo hạnh Bồ-đề
An ổn các thế gian.
Tâm họ vốn minh đạt
Khéo nhập những Tam-muội
Trí tuệ không ngần mé

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Cảnh giới không lường được.
Nay rừng Thệ-đa này
Mọi sự đều tốt đẹp
Chúng Bồ-tát vân tập
Thân cận bên Như Lai,
Hãy xem biển đại chúng
Vô lượng không chấp trước
Mười phương đến chỗ này
Ngồi tòa hoa sen báu
Không đến cũng không ở
Không dựa không hý luận
Tâm Ly cấu vô ngại
Rốt ráo nơi pháp giới
Lại dựng cờ trí tuệ
Kiên cố chẳng động lay
Biết pháp không biến hóa
Mà hiện sự biến hóa
Mười phương vô lượng cõi
Tất cả chỗ chư Phật
Đồng thời đều đi đến
Mà cũng chẳng phân thân
Hãy xem Thích Sư Tử
Sức thần thông tự tại
Hay khiến chúng Bồ-tát
Tất cả đều đến họp
Tất cả những Phật pháp
Bình đẳng với pháp giới
Ngôn thuyết tuy chẳng đồng
Chúng này đều thông đạt
Chư Phật thường an trụ
Cảnh pháp giới bình đẳng
Diễn nói pháp sai biệt
Ngôn từ vô cùng tận.*

Bồ-tát Phổ Thắng Vô Thượng Oai Đức Vương nương theo thần lực của Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Hãy xem Vô thượng sĩ
Trí rộng lớn viên mãn
Khéo rõ thời phi thời
Vì chúng diễn nói pháp.
Xô dẹp chúng ngoại đạo
Tất cả luận thuyết khác
Theo khắp tâm chúng sinh
Vì hiện sức thần thông
Chánh giác chẳng hạn lượng
Cũng lại chẳng vô lượng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Hoặc lượng, hoặc vô lượng
Mâu-ni đều siêu việt
Như mặt trời trên không
Soi đến tất cả xứ
Trí Phật cũng như vậy
Rõ thấu pháp ba đời
Ví như vào đêm rằm
Vầng trăng không khuyết giảm
Như Lai cũng như vậy
Bạch pháp đều viên mãn.
Như mặt trời trên không
Vận hành không ngừng nghỉ
Như Lai cũng như vậy
Thần biến thường tương tục
Như cõi nước mười phương
Hư không chẳng chướng ngại
Thế đấng hiện biến hóa
Ở đời cũng như vậy
Ví như đất thế gian
Chỗ nương của muôn loài
Pháp luân đấng Thế Đấng
Làm chỗ nương cũng vậy
Ví như gió lốc mạnh
Thổi đi không chướng ngại
Phật pháp cũng như vậy
Mau đến khắp thế gian
Ví như đại thủy luân
Thế gian nương trên đó
Trí tuệ luân cũng vậy
Chỗ nương của chư Phật.*

Bồ-tát Vô Ngại Thắng Tạng Vương nương theo thần lực của Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Ví như núi báu lớn
Lợi ích các hàm thức
Núi Phật cũng như vậy
Lợi ích khắp thế gian
Ví như nước biển lớn
Đứng sạch không như bọt
Thấy Phật cũng như vậy
Trừ được những khát ái.
Ví như núi Tu-di
Ở ngay giữa biển lớn
Thế Gian Đấng cũng vậy
Có từ nơi biển pháp
Như biển đủ châu báu*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người cầu đều đầy đủ
Trí Vô sư cũng vậy
Người thấy đều khai ngộ
Trí Như Lai sâu xa
Vô lượng cũng vô số
Thế nên sức thần thông
Thị hiện khó nghĩ bàn
Ví như nhà huyễn giới
Thị hiện những sự vật
Trí Phật cũng như vậy
Hiện những lực tự tại
Ví như ngọc như ý
Thỏa mãn mọi ý muốn
Đấng Tối Thắng cũng vậy
Làm mãn nguyện thanh tịnh
Ví như ngọc minh tịnh
Chiếu khắp tất cả vật
Trí Phật cũng như vậy
Chiếu khắp tâm chúng sinh.
Ví như châu tám mặt
Soi khắp cả các phương
Vô Ngại Đấng cũng vậy
Chiếu khắp cả pháp giới.
Ví như ngọc thủy thanh
Làm trong được nước đục
Thấy Phật cũng như vậy
Các căn đều thanh tịnh

Bồ-tát Hóa Hiện Pháp Giới Nguyện Nguyệt Vương nương theo thần lực của Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Ví như ngọc Đế thanh
Hay làm xanh các màu
Người thấy Phật cũng vậy
Đều phát hạnh Bồ-đề
Trong mỗi mỗi vi trần
Phật hiện sức thần thông
Khiến vô lượng, vô biên
Bồ-tát đều thanh tịnh
Sức sâu xa vi diệu
Vô biên chẳng thể biết
Cảnh giới của Bồ-tát
Thế gian chẳng lường được.
Đức Như Lai hiện thân
Tướng thanh tịnh trang nghiêm
Vào khắp những pháp giới
Thành tựu các Bồ-tát

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Cõi Phật khó nghĩ bàn
Trong đó thành Chánh giác
Tất cả chư Bồ-tát
Thế chủ đều đầy đủ.
Đấng Thích-ca vô thượng
Đối pháp đều tự tại
Thị hiện sức thần thông
Vô biên chẳng lường được
Các hạnh của Bồ-tát
Vô lượng vô cùng tận
Sức tự tại của Phật
Vì Bồ-tát mà hiện
Phật tử khéo tu học
Những pháp giới sâu xa
Thành tựu trí vô ngại
Biết rõ tất cả pháp
Thiện thế oai thần lực
Vì chúng chuyển pháp luân
Thần biến khắp sung mãn
Khiến thế gian thanh tịnh
Trí Như Lai viên mãn
Cảnh giới cũng thanh tịnh
Ví như đại Long vương
Giúp khắp các chúng sinh.*

Bồ-tát Pháp Tuệ Quang Diệm Vương nương theo thần lực của Đức Phật, quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

*Đại đệ tử Thanh văn
Của chư Phật ba đời
Đều chẳng biết được Phật
Cát chân và hạ chân
Quá khứ, hiện, vị lai
Tất cả hàng Duyên giác
Cũng chẳng biết Như Lai
Cát chân và hạ chân
Huống là các phàm phu
Kết sử luôn buộc ràng
Vô minh che tâm thức
Mà biết được Đạo sư
Trí Chánh giác vô ngại
Siêu vượt đường ngữ ngôn
Lượng kia chẳng lường nổi
Có ai thấy biết được.
Ví như ánh trăng sáng
Không thể lường ngần mé
Thần thông Phật cũng vậy*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chẳng thấy chung tận được
Mỗi mỗi các phương tiện
Niệm niệm chỗ biến hóa
Đều trong vô lượng kiếp
Tư duy chẳng biết được
Suy gẫm trí Nhất thiết
Pháp chẳng thể nghĩ bàn
Mỗi mỗi môn phương tiện
Chẳng biết được ngần mé
Nếu ai đối pháp này
Mà phát nguyện rộng lớn
Thì đối cảnh giới này
Thấy biết chẳng khó lắm
Dũng mãnh siêng tu tập
Biển pháp lớn khó nghĩ
Tâm đó không chướng ngại
Vào môn phương tiện này.
Tâm ý đã điều phục
Chí nguyện cũng rộng rãi
Sẽ được đại Bồ-đề
Cảnh giới rất tối thắng.*

Bồ-tát Pháp Nhất Thiết Ma Quân Trí Tràng Vương nương theo thần lực của Đức Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Thân trí chẳng phải thân
Vô ngại khó nghĩ bàn
Dù có ai nghĩ bàn
Tất cả không đến được
Từ nghiệp chẳng nghĩ bàn
Khởi thân thanh tịnh này
Thù đặc diệu trang nghiêm
Chẳng chấp nơi ba cõi
Ánh sáng chiếu tất cả
Pháp giới đều thanh tịnh
Mở cửa Phật Bồ-đề
Xuất sinh những trí tuệ.
Như mặt trời thế gian
Phóng ánh sáng trí tuệ
Xa rời các trần cấu
Diệt trừ tất cả chướng
Thanh tịnh khắp ba cõi
Tuyệt hẳn dòng sinh tử
Thành tựu đạo Bồ-đề
Xuất sinh Vô thượng giác.
Trí tuệ vô biên sắc
Sắc này không chỗ nương*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chỗ hiện dù vô lượng
Tất cả chẳng nghĩ bàn
Bồ-đề khoảng một niệm
Giác ngộ được các pháp
Sao lại muốn nghĩ lường
Ngần mé trí Như Lai
Một niệm đều thấu rõ
Tất cả pháp ba đời
Nên nói trí tuệ Phật
Vô tận cũng vô hoại.
Người trí phải như vậy
Chuyên nghĩ Phật Bồ-đề
Nghĩ này khó nghĩ bàn
Chẳng thể nắm bắt được
Bồ-đề không thể nói
Siêu vượt đường ngữ ngôn
Chư Phật từ đây sinh
Pháp này khó nghĩ bàn.

Bồ-tát Nguyên Trí Quang Minh Tràng Vương nương theo thần lực của Đức Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Nếu khéo quán sát được
Biển Bồ-đề vô tận
Thời lìa được niệm si
Quyết định thọ trì pháp.
Nếu được tâm quyết định
Thời tu được hạnh diệu
Thiền tịch tự tư duy
Dứt hẳn những nghi hoặc.
Tâm đó chẳng mỗi mảy
Lại cũng chẳng biếng lười
Lần lượt tăng tiến tu
Rốt ráo những Phật pháp
Tín trí đã thành tựu
Niệm niệm khiến tăng trưởng
Thường thích thường quán sát
Pháp không đắc không nương.
Vô lượng ức ngàn kiếp
Hạnh công đức đã tu
Tất cả đều hồi hướng
Cầu đạo của chư Phật
Dù ở nơi sinh tử
Mà tâm không nhiễm chấp
An trụ trong Phật pháp
Thường thích hạnh Như Lai
Sở hữu của thế gian

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Pháp uẩn giới vân vân
Tất cả đều lìa bỏ
Chuyên cầu công đức Phật.
Phàm phu bị mê lầm
Thường lưu chuyển thế gian
Tâm Bồ-tát vô ngại
Cứu họ được giải thoát
Hạnh Bồ-tát khó nói
Thế gian chẳng suy được
Trừ khắp tất cả khổ
Ban vui khắp muôn loài
Đã được trí Bồ-đề
Lại thương các chúng sinh
Ánh sáng chiếu thế gian
Độ thoát tất cả chúng.*

Bồ-tát Pháp Nhất Thiết Chương Dũng Mãnh Trí Vương nương theo thần lực của Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Vô lượng ức ngàn kiếp
Hiệu Phật khó được nghe
Hưởng lại được thân cận
Dứt hẳn những nghi hoặc
Như Lai đèn thế gian
Thông đạt tất cả pháp
Khắp sinh phước ba đời
Khiến chúng đều thanh tịnh
Thân diệu sắc của Phật
Tất cả chúng kính khen
Ức kiếp thường chiêm ngưỡng
Tâm họ không nhàm chán
Nếu có các Phật tử
Quán thân diệu sắc ấy
Tất bỏ luyến thế gian
Hướng về đạo Bồ-đề
Thân diệu sắc của Phật
Hàng diễn âm rộng lớn
Biện tài không chướng ngại
Mở cửa Phật Bồ-đề
Hiểu ngộ các chúng sinh
Vô lượng chẳng nghĩ bàn
Khiến vào cửa trí tuệ
Được thọ ký Bồ-đề
Như Lai xuất thế gian
Làm ruộng phước cho đời
Dắt dẫn các hàm thức
Khiến họ tu phước hạnh*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nếu có cúng dường Phật
Từ hẳn sợ đường ác
Diệt trừ tất cả khổ
Thành tựu thân trí tuệ
Nếu thấy Lương Túc Tôn
Hay phát tâm rộng lớn
Người này hằng gặp Phật
Tăng trưởng sức trí tuệ
Nếu thấy Nhân Trung Tôn
Quyết ý hướng Bồ-đề
Người này tự biết được
Tất sẽ thành Chánh giác.*

Bồ-tát Pháp Giới Sai Biệt Nguyên Trí Thần Thông Vương nương theo thần lực của Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Thích-ca Vô Thượng Tôn
Đủ tất cả công đức
Người thấy tâm thanh tịnh
Hồi hướng đại trí tuệ
Như Lai đại Từ bi
Xuất hiện ở thế gian
Khấp vì các chúng sinh
Chuyển pháp luân vô thượng.
Như Lai vô số kiếp
Hành khổ vì chúng sinh
Thế nào các thế gian
Báo được ân đức Phật
Thà trong vô lượng kiếp
Thọ những khổ đường ác
Quyết chẳng bỏ Như Lai
Mà cầu nẻo xuất ly
Thà thay các chúng sinh
Chịu đủ tất cả khổ
Chẳng bao giờ bỏ Phật
Mà cầu được an lạc.
Thà tại các nẻo ác
Hằng được nghe hiệu Phật
Chẳng muốn sinh cõi trời
Khoảnh khắc chẳng nghe Phật.
Thà sinh các địa ngục
Mỗi mỗi vô số kiếp
Quyết chẳng xa rời Phật
Mà cầu thoát cõi ác
Cớ sao nguyện ở lâu
Tất cả các đường ác?
Vì được thấy Như Lai*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Trí tuệ được tăng trưởng.
Nếu được thấy Đức Phật
Diệt trừ tất cả khổ
Vào được cảnh đại trí
Của chư Phật Thế Tôn.
Nếu thấy được Đức Phật
Rời bỏ tất cả chướng
Trưởng dưỡng phước vô tận
Thành tựu đạo Bồ-đề.
Như Lai dứt hẳn được
Nghĩ hoặc của chúng sinh
Tùy tâm họ ưa thích
Đều khiến đầy đủ hết.*

